

ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อระดับคุณธรรม
จริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Relationship of Factor on Raising Children to Level of
Morality and Ethics of Student of
Bansomdejchaopraya Rajabhat University

สุรศักดิ์ โตประสิทธิ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2) ศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 3) ศึกษาเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ 4) ศึกษาปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูกับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตในภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง 2) คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตในภาพรวมมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก 3) นิสิตที่รายได้ครอบครัว ที่ต่างกันมีความเห็นต่อคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณธรรมจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ : การเลี้ยงดู คุณธรรม จริยธรรม

* อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตและรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Abstract

The purposes of this research were to 1) Study factor on raising of students at Bansomdejchaopraya Rajabhat University. 2) Study morality and ethics of Bansomdejchaopraya Rajabhat University's students. 3) Compare morality and ethics of Bansomdejchaopraya Rajabhat University's students classified by individual factor and 4) Study factor on raising and morality and ethics of Bansomdejchaopraya Rajabhat University's students. There were 394 samples. Data were collected using 5-point rating scale questionnaires and checklist and were statistically analyzed in percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and Pearson correlation coefficient.

The finding revealed as follows:

1. Factor on raising children of students in generally was agreed in moderate level
2. Morality and ethics of students in generally was be in level "a lot"
3. Students at differ income have differential attitude in morality and ethics as significantly .05
4. Factor on raising children was positively relation with morality and ethics as significantly .01

Keywords : Raising, Morality, Ethics

บทนำ

นับวันโลกที่ยิ่งมีความเจริญด้านวัตถุมากขึ้นเพียงใดก็ยิ่งมีความหย่อนยานอ่อนแอในด้านศีลธรรมมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบันประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมากมาย ความเป็นอยู่แออัด ต้องแก่งแย่งทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้เกิดความเห็นแก่ตัว น้ำใจคนที่มาต่อกันและกันยิ่งแห้งเหือดหาย ความสงบสุขร่มเย็นเลือนลาง จากพระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานให้แก่ข้าราชการในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมไว้ดังนี้ คุณธรรม จริยธรรม เป็นสิ่งที่สำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมากในการกำหนดความสุขสงบของสังคม สังคมใดที่คนในสังคมเป็นผู้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมสังคมนั้นจะมีแต่ความสุขความสงบ ในขณะที่เดียวกันหากคนในสังคมใดไม่มีความบกพร่องด้านจิตใจขาดคุณธรรมและจริยธรรม แม้สังคมนั้นจะมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจเพียงใดก็ย่อมจะหาความสุขสงบสุขได้ยาก ดังนั้นการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของคนในสังคมจึงมีความจำเป็นและจะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง (ปราชญา กล้าผจญ, 2548, น.2 อ้างถึงใน ลักษณะ ศิริปัญญา, 2551, น.1)

โดยเฉพาะถ้าสามารถปลูกฝังอย่างจริงจังในขณะที่กำลังศึกษาเล่าเรียนก็ยิ่งจะทำให้เยาวชนไทยมีคุณธรรมจริยธรรมสูงขึ้น

สภาพปัญหาของการอบรมเลี้ยงดูและคุณธรรมจริยธรรมที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันส่วนใหญ่ มาจากพฤติกรรมของบุคคลในสังคมเรื่องการขาดระเบียบวินัย ระเบียบวินัยเป็นข้อที่ทุกคนควรยึดถือและปฏิบัติเพื่อความเจริญรุ่งเรืองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ถ้าทุกคนไม่มีระเบียบวินัยและขาดคุณธรรมจริยธรรมนั้นสังคมก็จะไม่น่าอยู่ และย่อมจะเกิดความเห็นแก่ตัว การทุจริต และก่อจลาจลวุ่นวาย อันนำไปสู่ความเสื่อมในสังคม พฤติกรรมการขาดระเบียบวินัยของวัยรุ่นโดยเฉพาะนักเรียน นิสิต นักศึกษา ย่อมเกิดจากการเลี้ยงดูของสถาบันครอบครัว สถาบันครอบครัวมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากที่สุดเพราะครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อชีวิต ทั้งพ่อแม่และผู้ปกครองที่ถ่ายทอดความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมต่างๆ ให้แก่เด็ก การอบรมเลี้ยงดูจึงเป็นกระบวนการที่มีผลต่อจิตใจและพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบันและอนาคตที่สุด ในสังคมมหาวิทยาลัยปัจจุบัน นิสิตนักศึกษาที่มีพื้นเพมาจากครอบครัวที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน มีทั้งคนในเมืองและคนต่างจังหวัด ซึ่งล้วนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและผู้ปกครองที่มีความแตกต่างทางด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ตลอดจนความเชื่อที่ต่างกัน สิ่งเหล่านี้ย่อมหล่อหลอมปลูกฝังให้นิสิตนักศึกษามีคุณธรรมที่แตกต่างด้วยเช่นกัน ปัจจุบันพบปัญหาที่บ่งชี้ว่า นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมหลายประการ อาทิ ไม่ซื่อสัตย์ ขาดระเบียบวินัย มักร้าย ขาดจิตสาธารณะ เป็นต้น

จากเหตุผลและสภาพปัญหาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อระดับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทั้งนี้เพราะ นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยเปรียบเสมือนทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติในอนาคต หากนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม ครอบครัวและผู้ปกครองมีวิธีและแนวทางการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องเหมาะสมชุมชนสังคมและประเทศนั้นก็จะมีเยาวชนที่มีคุณภาพ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีจำนวนทั้งสิ้น 26,066 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2557)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามีจำนวน 394 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane โดยมีระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ระดับความเชื่อมั่น 95 % (ลักษณะ ศิริปัญญา 2551, น.57) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 394 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อสอบถามระดับปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยรูปแบบปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามร้อยละ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 42.9

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี อายุ 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาอายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.9 และน้อยที่สุดมีอายุ 30-35 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.3

ชั้นปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาอยู่ชั้นปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 25.3 และน้อยที่สุดอยู่ชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 2.0

รายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมามีรายได้ 10,001-15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และน้อยที่สุดมีรายได้ ต่ำกว่า 7,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 12.9

สถานภาพครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่กับบิดา-มารดาที่อยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 81.3 รองลงมาอยู่กับบิดา-มารดาที่ย่าร้างกัน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และน้อยที่สุดอยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในภาพรวม

ลำดับ	ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู	\bar{X}	S.D.	อันดับ
1.	อัตตาริปีไตย	2.84	1.218	ปานกลาง
2.	ปล่อยปละละเลย	2.62	1.255	ปานกลาง
3.	ทะนุถนอมมากเกินไป	3.40	1.116	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.98	1.237	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในภาพรวมผลการศึกษาพบว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านทะนุถนอมมากเกินไปเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 รองลงมา คือด้านอัตตาริปีไตยเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านปล่อยปละละเลยเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62

ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาริปีไตย ผลการศึกษาพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือผู้ปกครองมักให้นิสิตทำตามคำสั่งเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 รองลงมา คือผู้ปกครองมักห้ามนิสิตคบเพื่อนที่ผู้ปกครองไม่ชอบและคิดว่าเป็นเด็กเกเร เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือถ้าผลการเรียนของนิสิตไม่ดีอย่างที่ผู้ปกครองคาดหวัง ผู้ปกครองมักจะตำหนิและลงโทษนิสิตเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53

ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาด้านการอบรมเลี้ยงดูด้านปล่อยปละละเลย ผลการศึกษาพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือนิสิตกลับบ้านผิดเวลา ผู้ปกครองมักไม่ตำหนิหรือตามหานิสิตเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 รองลงมา คือนิสิตสามารถนอนค้างบ้านเพื่อนโดยไม่ต้องขออนุญาตผู้ปกครอง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนิสิตมักถูกทิ้งให้อยู่บ้านคนเดียวเป็นประจำโดยผู้ปกครองไม่สนใจเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.40

ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาด้านการอบรมเลี้ยงดูด้านการทะนุถนอมมากเกินไป ผลการศึกษาพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือในยามนิสิตป่วยผู้ปกครองจะคอยถนอมอย่างใกล้ชิด เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมา คือเมื่อนิสิตมีปัญหาผู้ปกครองจะเป็นคนช่วยแก้ปัญหาของนิสิตเอง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้ปกครองไม่ให้นิสิตทำงานหนัก เพราะกลัวนิสิตลำบากเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในภาพรวม

ลำดับ	คุณธรรมจริยธรรม	\bar{X}	S.D.	อันดับ
1.	ความมีระเบียบวินัย	3.72	1.014	มาก
2.	ความซื่อสัตย์สุจริต	3.79	0.967	มาก
3.	ความกตัญญูกตเวที	3.00	0.067	ปานกลาง
4.	การปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	3.79	0.919	มาก
	รวมเฉลี่ย	3.58	0.902	มาก

จากตารางที่ 2 คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในภาพรวมผลการศึกษาพบว่า มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 รองลงมา คือความซื่อสัตย์สุจริตมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านความกตัญญูกตเวที มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในด้านความมีระเบียบวินัย ผลการศึกษาพบว่า มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนิสิตมักเก็บจานอาหารของตนเองลงภาชนะที่โรงอาหารเตรียมไว้ให้มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รองลงมา คือนิสิตมักทิ้งขยะลงถังขยะที่มหาวิทยาลัยจัดเตรียมให้มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือนิสิตมักไม่รับประทานขนมในเวลาเรียน เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในด้านความซื่อสัตย์สุจริต ผลการศึกษาพบว่า มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนิสิตนำของมีค่าที่เก็บได้ ส่งคืนเจ้าของมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 รองลงมา คือนิสิตไม่หยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนิสิตไม่ลอกการบ้านเพื่อนเพื่อให้ทันเวลาที่อาจารย์กำหนด มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในด้านความกตัญญูกตเวทิตะ ผลการศึกษาพบว่า มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนิสิตระลึกถึงบุญคุณครูบาอาจารย์ที่คอยอบรมสั่งสอนมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 รองลงมา คือนิสิตตั้งใจเรียนเพื่อทดแทนพระคุณบิดามารดา มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนิสิตไม่ว่าลับหลังอาจารย์ที่ตนไม่ชอบ มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในด้านการปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ผลการศึกษาพบว่า มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนิสิตไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ชุมชนของนิสิตมีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมา คือนิสิตมักช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือนิสิตมักเข้า ร่วมกิจกรรมพัฒนามหาวิทยาลัย มีคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการเปรียบเทียบคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาพบว่า คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา โดยจำแนกตามเพศที่ต่างกัน นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามอายุผลการศึกษาพบว่าคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจำแนกตามอายุของนิสิตที่ต่างกัน นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาจำแนกตามชั้นปีผลการศึกษาพบว่า จำแนกตามชั้นปีของนิสิตที่ต่างกัน นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำแนกตามรายได้ครอบครัว ผลการศึกษาพบว่า จำแนกตามรายได้ครอบครัวที่ต่างกัน นิสิตมีคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของปัจจัยการอบรมเลี้ยงดูกับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

การอบรมเลี้ยงดู	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คุณธรรม (r)	Sig	ระดับ
อัตรารับได้	.158**	.002	ต่ำ
ปล่อยปละละเลย	.033	.528	ต่ำ
ทะนุถนอมมากเกินไป	.329**	.000	ปานกลาง

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผลการศึกษาพบว่า

ด้านอัตรารับได้ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับต่ำ ($r = .158$) กับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ด้านปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กันกับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ด้านทะนุถนอมมากเกินไป มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับปานกลาง ($r = .329$) กับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

การอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกในระดับต่ำ ($r = .211$) กับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการวิจัย

ในประเด็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่ เพศ และรายได้ครอบครัวที่ต่างกัน มีความเห็นต่อคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วน อายุ ชั้นปี สถานภาพครอบครัว ที่ต่างกันนิสิตมีความเห็นต่อคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา ศิริปัญญา (2551) ซึ่งได้ทำศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่านักเรียนโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงราย ที่มี อายุ และสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกันมีความเห็นต่อคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงรายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สอดคล้องในประเด็นเพศซึ่งการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันย่อมทำให้คุณธรรมจริยธรรมแตกต่างกัน

ในประเด็นปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู ในด้านอัตตาธิปไตยและทะนุถนอมมากเกินไป มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา ศิริปัญญา (2551) ได้ทำศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงราย ในประเด็นที่ว่า ปัจจัยการอบรมเลี้ยงดู ด้านอัตตาธิปไตยและทะนุถนอมมากเกินไป มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงราย หากพิจารณาในรายละเอียดพบว่าการทะนุถนอมมีความสัมพันธ์กับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในระดับปานกลางซึ่งสูงกว่าคืออยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านอัตตาธิปไตยมีความสัมพันธ์กับคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาในระดับต่ำ ผลการศึกษาดังกล่าวในทัศนะของผู้วิจัยเห็นว่าการเลี้ยงดูแบบทะนุถนอมแม้ว่าอาจไม่ดีนักในสายตาของคนยุคเก่าที่มักเห็นว่าควรเน้นให้พึ่งพาตนเองมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามถือว่ามีข้อดีอยู่บ้าง กล่าวคือการทะนุถนอมจะเน้นการเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดทำให้นิสิตได้รับการอบรมเลี้ยงดูและสั่งสอนมาก ดังนั้นย่อมทำให้มีคุณธรรมจริยธรรมสูงสอดคล้องกับผลการวิจัย ในทางตรงกันข้ามการเลี้ยงดูแบบสั่งการไม่ใส่ใจทะนุถนอมกลับทำให้นิสิตได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการปลูกฝังสั่งสอนน้อยกว่าแบบทะนุถนอมจึงทำให้คุณธรรมจริยธรรมน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัยเห็นว่า จากผลการศึกษาผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างเท่าเทียมกันทั้งเพศชายและหญิง และการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยปละละเลย แต่ควรให้อิสระกับบุตรหลานบ้างตามสมควรย่อมจะเป็นการสร้างบุคลากรในอนาคตที่มีคุณธรรมจริยธรรมสูงขึ้น

บรรณานุกรม

- ดวงพร เกตุชรา. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคมกับการมีวินัยในตนเองของเด็กนักเรียนประถมศึกษาในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครสวรรค์.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาครอบครัวและสังคม มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลักขณา ศิริปัญญา. (2551). การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียน โรงเรียนแม่จันวิทยาคม จังหวัดเชียงรายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและสถานภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.